
เรื่องจากปก

cover story

---วิกฤตวัยรุ่น---

ปัญหาหรือปรากฏการณ์

TEENAGE CRISIS...Problem or Phenomenon

โจ้ไทยเหลวไหล มั่วเซ็กซ์ บนรถเมล์

สร. ชีววัยรุ่นหญิง 1 ใน 4 มีคู่นอนปีละ 2 คน
เด็กติดเกม-เซ็กซ์ออนไลน์ พบ 10 ขวบจิตใจก้าวร้าว

อาชีวะทะเลาะลุมบอนตาย 1
เจ็บเพียบ สลดวัยรุ่นไทย

ติดเชื้อเอดส์ พุ่ง 40%

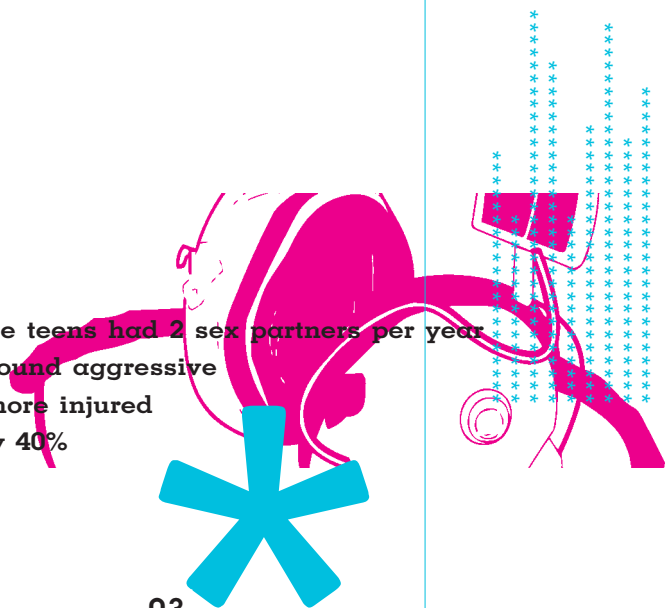
“Trashy” Thai teens having sex on bus

The Ministry of Public Health indicated that 1/4 female teens had 2 sex partners per year

Kids addicted to on-line games and sex; 10-year old found aggressive

Vocational students engaged in fight, 1 dead, many more injured

Saddening fact, Thai teens infected with AIDS rose by 40%

วิบูลย์ V.π

วัยรุ่นสมัยนี้ ซึ่งเอาเข้าจริงก็มีพื้นฐานเดียวกันกับวัยรุ่นสมัยคุณพ่อคุณแม่คุณปู่คุณย่าเมื่อ 30-40 ปีก่อนเหมือนกันไม่ว่าจะถูกชักจูงง่าย บุ่มบวมหมกมุ่นเรื่องเพศ ติดเพื่อนกังวลเรื่องตัวตนและอัตลักษณ์

Teenagers these days, which is actually the same as those during their parents' and grandparents' days 30-40 years ago, whether it be easily induced, rash, sexually absorbed, addicted to friends, worried about themselves.

กระแสข่าวเชิงลบเกี่ยวกับเยาวชนที่ปรากฏตามสื่อต่างๆ ในห้วงปีที่ผ่านมา ทั้งที่เกิดจากเหตุการณ์และที่เกิดจากข้อมูลงานวิจัยสร้างความหวั่นวิตกแก่พ่อแม่ผู้ปกครองและสังคมทั่วไปเป็นอย่างยิ่ง ตามมาด้วยเวทีสัมมนาวิชาการวิจัยปัญหาและหาทางออกโดยหน่วยงานการศึกษาบ้าง องค์กรพัฒนาบ้าง รวมถึงความพยายามจะออกมาตรการควบคุมพฤติกรรมวัยรุ่น อย่างกฎกระทรวง 9 ข้อที่บังคับใช้ไปทางโรงเรียน เป็นต้น แต่ดูเหมือนปัญหาวัยรุ่นได้กลายเป็นปมเชือกที่พันกันยุ่งเหยิงซับซ้อน เกินกว่าความรู้และความเห็นของแต่ละฝ่ายไปเสียแล้ว พุดอีกทีคือ ปัญหาวัยรุ่นไม่ได้อยู่ที่การตั้งคำถามว่า “เกิดอะไรขึ้น” WHAT หรือ “จะแก้ปัญหายังไง” HOW เท่านั้น หากแต่ต้องมองให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของปัญหาวัยรุ่นกับปัญหาเศรษฐกิจระบบการศึกษา สื่อ บริโภคนิยม โลกาภิวัตน์ ไปจนถึงประเด็นค่านิยมและโลกทัศน์สังคมไทยที่ปรับตัวไม่ทันกับความเปลี่ยนแปลงเชิงสังคมที่ถาโถมมา อย่างที่นักวิชาการเรียกกันว่า Cultural Lag หรือความล้าหลังทางวัฒนธรรม/แรงเฉื่อยทางวัฒนธรรม ในขณะที่ตัวปัญหาเองก็ได้กลายเป็นปรากฏการณ์ไปสู่ความเป็น “วัฒนธรรมไร้พรมแดน” ที่กำลังเกิดขึ้นเหมือนๆ กันไปทั่วโลกแล้วต่างหาก

เด็กแห่งปัญหา? เหตุแห่งปัญหา?

ถ้าฟังทฤษฎีจิตวิทยาวัยรุ่นจึงไม่เพียงพอที่จะอธิบายพฤติกรรมวุ่นๆ ของวัยรุ่นสมัยนี้ ซึ่งเอาเข้าจริงก็มีพื้นฐานเดียวกันกับวัยรุ่นสมัยคุณพ่อคุณแม่คุณปู่คุณย่า เมื่อ 30-40 ปีก่อนเหมือนกัน ไม่ว่าจะถูกชักจูงง่าย นุ่มนวล หมกมุ่นเรื่องเพศ ติดเพื่อน กังวลเรื่องตัวตนและอัตลักษณ์ ฯลฯ หรืออย่างที่นักการศึกษาประมวลไว้เป็นพัฒนาการ 5 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม และจริยธรรม ซึ่งอาจอธิบายได้อีกอย่างหนึ่งว่า พฤติกรรมที่ผู้ใหญ่สมัยนี้เห็นว่าเป็น “ปัญหา” นั้น สังเคราะห์แล้วมีอยู่เพียง 1) ท่าทีและความสัมพันธ์ทางเพศ รวมถึงความสัมพันธ์กับเพื่อน คนอื่นๆ 2) การพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสม 3) การเรียนรู้ชีวิตและพัฒนาการที่ดี 4) การใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า 5) การบริโภคอย่างสร้างสรรค์และรู้เท่าทัน

ในแง่โครงสร้างของปัญหา วัยรุ่นทุกยุคทุกสมัยจึงหนีไม่พ้นต้องเดินทางผ่านจุดสะดุดที่เป็นปมปมช่วงหนึ่งของชีวิตทั้งนั้น ซึ่งจากทัศนะของ พญ. พรรณพิมล หล่อตระกูล ผู้ดำเนินโครงการ “สุขภาวะทางเพศของเด็กไทย” และ ดร. อมรวิรัช นาคทรพรพ นักการศึกษาที่ทำ “โครงการวิจัยเด็กไทยในระยะยาว” หรือ Child Watch ต่างแสดงความเห็นพ้องกันว่า จากการสัมภาษณ์เยาวชนจำนวนมากและการเฝ้าติดตามพฤติกรรมเยาวชนทั้งในสถานศึกษาและนอกระบบ รวมถึงการจัดกระบวนการอย่างมีส่วนร่วมในหมู่เยาวชน พบว่า **เยาวชนต้องการที่ปรึกษาหรือผู้ที่แสดงความเข้าใจ ยินดีรับฟังปัญหา**

Negative news concerning youths appearing in various media last year, both from actual events and research information have created worry among parents and general society, followed by seminars criticizing problems and finding solutions by educational agencies and development agencies, including attempts to issue measures to control teenager behaviors e.g. 9 ministerial regulations for schools. However, teenager problems are seen as complicated knots beyond the knowledge and opinions of each party. In other words, teenager problems are not based on the questions of “what” and “how” only. Connections of teenager problems and problems of economy, educational system, media, consumerism, globalization as well as values and attitudes of Thai society that cannot keep pace with social changes that have rushed in. This is called cultural lag by academics while problems themselves have converted from phenomenon into “borderless culture” which has been happening throughout the world.

CHILDREN OF PROBLEMS? CAUSES OF PROBLEMS?

Only teenage psychology theory is not sufficient to explain disorderly behaviors of teenagers these days, which is actually the same as those during their parents' and grandparents' days 30-40 years ago, whether it be easily induced, rash, sexually absorbed, addicted to friends, worried about themselves, etc. Academics have compiled this into 5 development areas i.e. intellect, mind, emotion, society and ethics. This can be explained that “problematic” behaviors specified by adults can be synthesized as follows: 1) sexual attitude and relations including relationship with other friends, 2) development of appropriate personality, 3) learning and development of life, 4) valuable leisure spending, 5) creative and mindful consumption.

In terms of problem structure, teenage problems of all ages are hovering around the stumble on hitches once in a lifetime. According to Dr. Panpimol Lotrakul, Director of “Sex Health of Thai Children Project” and Dr. Amornwitch Nakornthap, an academic who has researched on Thai children for a long time or Child Watch, from their interviews with a lot of youths and their monitoring of their behaviors both inside and outside the system, including participation process management among youths, it is found that **youths need councilors or those who show understanding, are pleased to listen to their problems and advise them without scolding, judging or seeing them as “problem”**. Most youths know that risky behaviors such as unsafe sex, drugs and alcoholic taking, dressing, friend association

to become HIP or expression of strange behaviors are safe or good. Nevertheless, the major problem is on friends and society of teenagers and desire to be accepted, the search for their self according to their age. This is a highly complicated cultural problem caused by external factors. It is, therefore, too easy to use the idea and explanation that teenagers have problems because their families are not warm. They do not conserve Thai value and love their virginity. They also take pornographic media and are ignorant. **This series of ideas cannot solve problems but reiterates their feelings that adults will never understand them.**

Many pieces of studies on teenage problems indicate that there are certain biological science aspects which specify “messy” behaviors of teenage. Dr. Yongyuth Wongpiromsan, Director of the Learning Research and Development Institute explained about brain growth that at 12 years of age the limbic system of brain which specifies basic behavior and emotion of man or simply called “desire part of brain” will be stimulated by sex hormone. This will result in sex desire and affect another part of brain mechanism called “cerebral cortex” or “thinking part of brain”. Time Magazine also published a research article finding that brain development which is related with teenage behavior is at the front of brain called pre-frontal cortex. Its function is concerned with rational and consideration. It is the last part of teenager brain to be developed and it will become fully developed at 25 years of age. Therefore, behaviors resulting from this partly developed brain including planning, problem solving, restraining, etc. are not so efficient.

However, we can simply conclude that teenager problem perceived by society as “critical” may result from a few causes but they are complex and large in terms of social structure, which cannot be fixed at problems or visible phenomenon only. Such causes are teenage biological/psychological problems, bringing up of family, educational system, influence from media and advertising, consumerism and globalization problems, the last of which is the most complicated and hardest to resist. This is because in the democratic period, swift changes and hot news that flood globe inhabitants through high speed technology and certainly a channel of flow of values and culture. Concurrently, changes in Thai families in the past 4 decades have created more mono families while kinship and communities have shrunk. Social and ethical institutions e.g. temples, traditions have weakened. The new education and fiscal values have made people unhappy with degenerated mind. It can be said that “we” not only youths also lack immunity e.g. intellect, knowledge, spiritual strength

และให้คำแนะนำแก่เขาโดยไม่คำว่า ไม่ตัดสินใจหรือมุ้งแต่จะเห็นเขา เป็น “ปัญหา” โดยเยาวชนส่วนใหญ่รู้ว่าพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย การเสพยาและสิ่งมีนเมา การแต่งตัว การคบเพื่อน เพื่อจะเป็นเด็กแนว, ฮิป หรือการแสดงพฤติกรรมแปลกๆ วุ่นๆ ในแนวโดนนั้น อะไรดีไม่ดีหรืออะไรเป็นเรื่องถูกผิด หากแต่ปมปัญหาใหญ่อยู่ที่สังคมเพื่อนฝูงของวัยรุ่น และความต้องการการยอมรับ การแสวงหาตัวตนและอัตลักษณ์ตามวัยของพวกเขา ซึ่งก็คือปัญหาเชิงวัฒนธรรมอันซับซ้อนที่มีปัจจัยภายนอกตัววัยรุ่นอยู่ด้วย ดังนั้นมันอาจง่ายเกินไปที่จะใช้ชุดความคิดและชุดการอธิบายที่ว่า วัยรุ่นมีปัญหาเพราะครอบครัวไม่อบอุ่น วัยรุ่นไม่รักษาค่านิยมไทย ไม่รักษาวล สงวนตัว เสพสื่อลามก และเบาปัญญา **ชุดความคิดแบบนี้นอกจาก จะไม่ได้แก้ปัญหา ยังซ้ำเติมความรู้สึกของวัยรุ่นว่าผู้ใหญ่ไม่มีวันเข้าใจเขา**

งานศึกษาปัญหาวัยรุ่นหลายชิ้นบ่งชี้ว่ามีแง่มุมด้านวิทยาศาสตร์ชีวภาพที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม “วุ่นๆ” ของวัยรุ่น อาทิ นพ. ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ อธิบายถึงการเจริญเติบโตของสมองว่า เมื่อถึงช่วงอายุ 12 ปี สมองส่วน Limbic System ซึ่งกำหนดพฤติกรรมและอารมณ์พื้นฐานของมนุษย์ หรือที่เรียกง่ายๆ ว่า “สมองส่วนอยาก” จะถูกกระตุ้นด้วยฮอร์โมนเพศ ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ และมีผลต่อกลไกของสมองอีกส่วนที่คลุมอยู่บนสมองส่วนอยากที่เรียกว่า Cerebral Cortex หรือ “สมองส่วนคิด” เช่นกันกับนิตยสารไทม์ ซึ่งลงบทความงานวิจัยที่ค้นพบว่า พัฒนาการของสมองซึ่งเกี่ยวพันกับพฤติกรรมของวัยรุ่นนั้น อยู่ตรงส่วนหน้าของสมองที่เรียกว่า Pre-frontal cortex ทำหน้าที่เกี่ยวกับการใช้เหตุผลและวิจารณ์ญาณ เป็นสมองส่วนที่พัฒนาเป็นลำดับสุดท้ายของวัยรุ่น และจะพัฒนาเต็มที่ต่อเมื่ออายุถึง 25 ปี ดังนั้นพฤติกรรมที่เกิดจากการที่สมองส่วนนี้ยังพัฒนาไม่เต็มที่ อันได้แก่ การวางแผน การวิเคราะห์ปัญหา การยับยั้งชั่งใจ จึงยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

อย่างไรก็ดี เราอาจสรุปอย่างง่าย ๆ ได้ว่า ปัญหาวัยรุ่นที่สังคมส่วนใหญ่มองว่ากำลัง “วิกฤต” นี้ แม้มีเหตุปัจจัยเพียงไม่กี่อย่าง แต่ก็ เป็นเหตุปัจจัยที่ซับซ้อนและใหญ่โตระดับโครงสร้างทางสังคม ซึ่งไม่สามารถแก้ไขแต่เพียงตัวปัญหาหรือปรากฏการณ์ที่มองเห็นเท่านั้น เหตุปัจจัยที่ว่านี้ได้แก่ ปัญหาด้านชีววิทยา/จิตวิทยาวัยรุ่น ปัญหาการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ระบบการศึกษา อิทธิพลจากสื่อและโฆษณา ปัญหาบริโภคนิยมและโลกาภิวัตน์ ซึ่งประการหลังนี้เองที่ซับซ้อนยากจะต้านทานเป็นที่สุด เพราะยุคสมัยแห่งเสรีประชาธิปไตย ความเปลี่ยนแปลงรวดเร็วและข่าวสารร้อนๆ ที่ท่วมทับชาวโลก ผ่านทางเทคโนโลยีความเร็วสูง และแน่นอนเป็นช่องทางทางโทรคมนาคมและวัฒนธรรมด้วยเช่นกัน ในขณะที่ความเปลี่ยนแปลงของ

ครอบครัวไทยในรอบ 4 ทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้เกิดครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น เครือญาติและชุมชนหดหายไป สถาบันทางสังคมและจริยธรรม เช่น วัด ประเพณีอ่อนแอลง การศึกษายุคใหม่และค่านิยมด้านเงินตราทำให้คนในสังคมขาดความสุข จิตใจเสื่อมโทรม พูดได้ว่า “เรา” มีใช้แต่เพียงเยาวชน ต่างชาติภูมิคุ้มกันอันได้แก่ ปัญญา ความรู้ ความเข้มแข็งทางจิตวิญญาณในการที่จะรับมือกับวัฒนธรรมแห่งกิเลส รุ่มร้อนของโลกยุคใหม่ ที่ถูกลามทำร้ายผู้อ่อนแอไปทั่วทั้งโลกในเวลา

โรคไร้พรหมแดนในโลกไร้พรหมแดน

มีข้อมูลจำนวนมากที่ยืนยันว่าวัยรุ่นคือ “เหยื่อ” ของวัฒนธรรมกิเลส อันเป็นปัญหาของพ่อแม่และสังคมอื่นๆ ไม่แต่เพียงสังคมไทย นำสังเกตว่าปัญหาวิกฤตด้านพฤติกรรมวัยรุ่น ส่ออาการรุนแรงในสังคมซีกตะวันออก จนผู้รู้บางท่านวิเคราะห์ว่า เพราะวิถีเอเชียและค่านิยมแบบเอเชียอันเป็นพื้นฐานของสังคมเครือญาติ ความพอเพียง การขัดเกลาตัวเอง ได้ถูกลั่นคลอนลงด้วยค่านิยมชั่วตรงข้ามที่ไหลบ่ามาจากซีกโลกตะวันตก กลายเป็นความขัดแย้งที่มีแต่หนทาง “เลือกรับ-ปรับเปลี่ยน” แต่ไม่สามารถขจัดออกไปโดยสิ้นเชิง เพราะวัฒนธรรมตะวันตกเป็นกระแสธารที่เชี่ยวกรากมากับอุตสาหกรรมการผลิตขนาดใหญ่และเทคโนโลยีขั้นสูง

เมื่อเร็วๆ นี้ สำนักข่าวรอยเตอร์ได้รายงานผลสำรวจของสมาคมกุมารแพทย์อเมริกันที่พบว่า เด็กอเมริกันใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 3 ชั่วโมงดูโทรทัศน์ที่มีรายการด้านเพศถึง 2 ใน 3 ตั้งแต่เรื่องตลก ส่อเสียดไปจนถึงฉกเปลือยและร่วมเพศ โดยร้อยละ 10 มีแนวโน้มจะทดลองหรือเลียนแบบ

เช่นกันกับของไทย ที่รายงานจาก “โครงการวิจัยระยะยาวในเด็กไทย” โดย พญ. จันทรีเพ็ญ ชูประภาวรรณ พบว่า เด็กไทยอายุต่ำกว่า 5 ปี ได้ชมภาพความรุนแรงจากโทรทัศน์ เช่น ตีกัน ฆ่ากัน วันละ 501 ครั้ง เด็กประถมทั้งหญิง-ชายชมรายการการ์ตูนที่เน้นไปในเรื่องเพศเป็นอันดับหนึ่ง ชมละครเป็นอันดับสอง ชมเกมโชว์อันดับสาม ส่วนระดับวัยรุ่นชมละครเป็นอันดับหนึ่ง เกมโชว์อันดับสอง และฟังเพลงเป็นอันดับสาม นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กจะทดลองสูบบุหรี่เมื่ออายุประมาณ 10 ปี และทดลองดื่มแอลกอฮอล์เมื่ออายุ 16 ปี โดยวัยรุ่นชาย 11-19 ปี ดื่มแอลกอฮอล์ 1.06 ล้านคน และวัยรุ่นหญิง 15-19 ปี ดื่มเพิ่มขึ้นจากปี 2541 ถึง 5 เท่าตัวในปัจจุบัน ในจำนวนนี้เด็กที่สูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับโอกาสติดยาหรือผงขาวและการมีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม ในรายงานยังได้พบสถิติเด็กติดเชื้อ HIV เมื่ออายุ 11 ปี สอดคล้องกับรายงานของกระทรวงสาธารณสุขที่บอกว่า สถิติแพร่ระบาดและติดเชื้อเอชไอวีในหมู่วัยรุ่นสูงขึ้นเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนผู้ติดเชื้อทั้งหมด

in tackling with the culture of heated popularly passion of the new world which has extensively hurt the weak throughout the world now.

BORDERLESS DISEASE IN BORDERLESS WORLD

A lot of information that confirms that teenagers are “victims” of passion culture, which is also the problem of parents and other societies not only the Thai society. It is observable that the crisis of teenage behavior has shown violence in the eastern society. Some knowledgeable analyzed that this is because Asian way and values, which is the foundation of kinship society, sufficiency, self polishing has been shaken by the opposite values flowing from the west. It has become a conflict with only the path of “accepting-adapting” but cannot be totally eradicated because western culture is strong with large manufacturing and high technology industry.

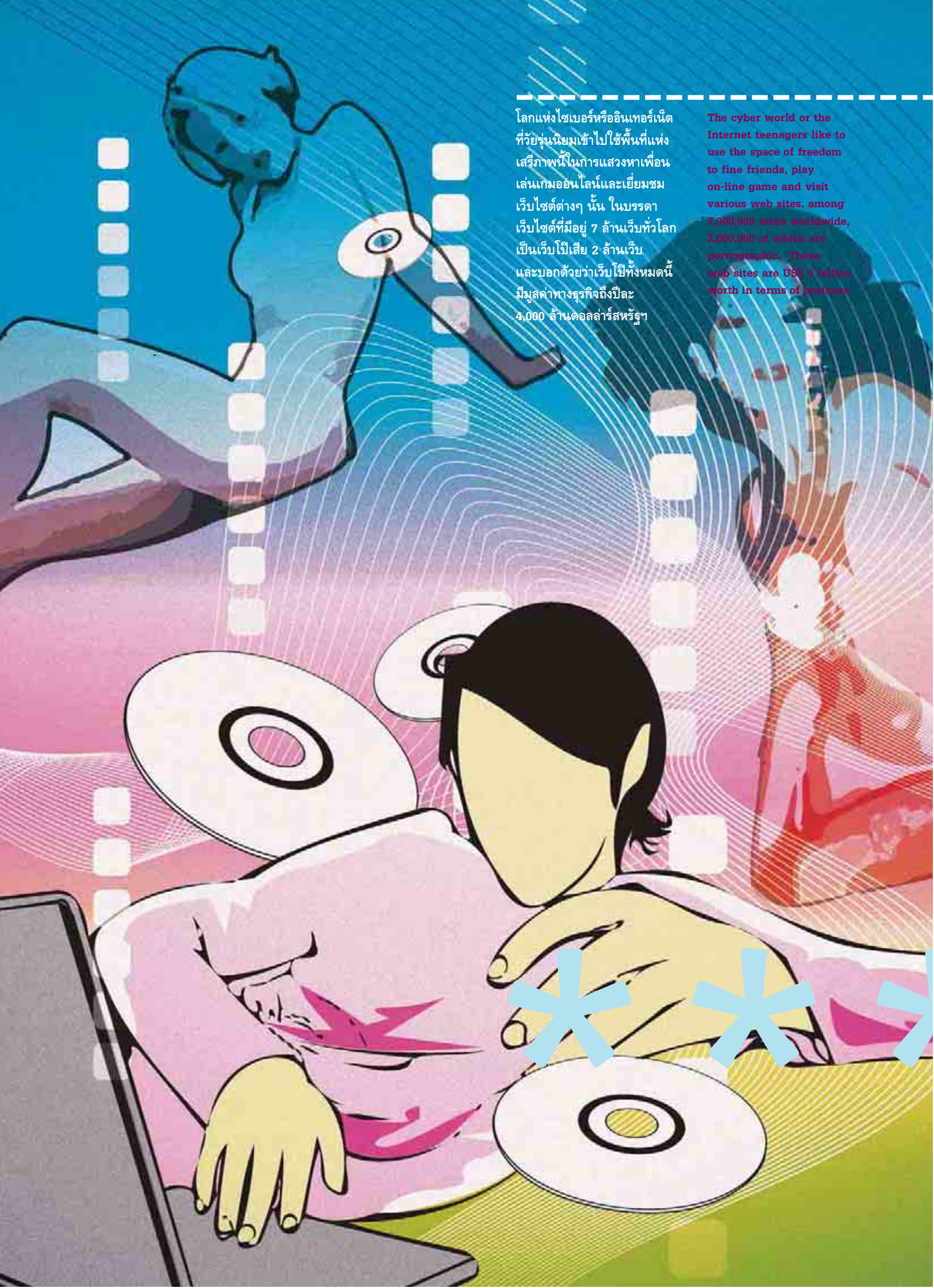
Recently, Reuters reported the survey result of the American Pediatrics Association found that American children spent the average of 3 hours watching television with sexual programs, which is 2/3, ranging from comic, sarcastic to naked and intercourse scenes, and 10% of them tend to try or emulate.

Just like in Thailand, a report from “Long-term Research Project on Thai Children” of Dr. Chanphen Chooprapawan found that Thai children aged under 5 years old saw violent scenes from television e.g. fight, killing 501 times per day. Primary students both boys and girls watch cartoon programs with focus on sex as their no. 1 programs, followed by soap operas and game shows while teenagers watch soap operas most, followed by game shows and listening to music. It is also found that children will try smoking at 10 years old and alcoholic drinks at 16. 1.06 million of male teenagers aged 11-19 years old drink alcoholic drinks and 15-19 years old female teenagers drink more than in 1998 by 5 times at present. Among these teenagers, smoking ones are related with those who would be addicted to drugs or heroin with inappropriate sexual behavior. The report also mentioned the statistics of children infected with HIV at 11 years old. This is consistent with the report of the Ministry of Public Health which indicates that the spread and infection of AIDS among teenagers rises by 40% of the total infected people.

The Japanese research also found that in the cyber world or the Internet teenagers like to use the space of freedom to fine friends, play on-line game and visit various web sites, among 7,000,000 webs worldwide, 2,000,000 of which are pornographic. These web sites are US\$ 4 billion worth in terms of business. 1/5

โลกแห่งไซเบอร์หรืออินเทอร์เน็ต
ที่วัยรุ่นนิยมเข้าไปใช้พื้นที่แห่ง
เสรีภาพนี้ในการแสวงหาเพื่อน
เล่นเกมออนไลน์และเยี่ยมชม
เว็บไซต์ต่างๆ นั้น ในบรรดา
เว็บไซต์ที่มีอยู่ 7 ล้านเว็บทั่วโลก
เป็นเว็บโป๊เสีย 2 ล้านเว็บ
และบอกด้วยว่าเว็บโป๊ทั้งหมดนี้
มีมูลค่าทางธุรกิจถึงปีละ
4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

The cyber world or the
Internet teenagers like to
use the space of freedom
to fine friends, play
on-line game and visit
various web sites, among
7,000,000 webs worldwide,
2,000,000 of which are
pornographic. These
web sites are US\$ 4 billion
worth in terms of business.

หันไปดูงานวิจัยของญี่ปุ่น ก็พบว่าโลกแห่งไซเบอร์หรืออินเทอร์เน็ตที่วัยรุ่นนิยมเข้าไปใช้พื้นที่แห่งเสรีภาพนี้ในการแสวงหาเพื่อน เล่นเกมออนไลน์และเยี่ยมชมเว็บไซต์ต่างๆ นั้น ในบรรดาเว็บไซต์ที่มีอยู่ 7 ล้านเว็บทั่วโลก เป็นเว็บโป๊เสีย 2 ล้านเว็บ และบอกด้วยว่าเว็บโป๊ทั้งหมดนี้มีมูลค่าทางธุรกิจถึงปีละ 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยเด็ก ๆ 1 ใน 5 ทั่วโลกที่ใช้อินเทอร์เน็ต จะได้รับจดหมายอีเมลที่ล่อไปในด้านล่อลวงทางเพศ งานวิจัยนี้เสนอทางออกเพื่อป้องกันเยาวชนเข้าสู่เว็บที่ไม่เหมาะสม โดยแนะนำให้พ่อแม่หาวิธีให้เด็กใช้ชื่ออีเมลเดียวกันกับของพ่อแม่หรือครอบครัว รวมถึงการเข้าไปค้นคว้ารายชื่อเว็บที่เด็กเข้าเป็นประจำได้ที่เว็บทำของบริษัทไมโครซอฟท์ ในขณะที่กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขไทย ได้จัดตั้งศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยมุ่งไปที่ครอบครัวและเด็กให้เข้าสู่กระบวนการอบรมพร้อมกัน เช่น ค่ายครอบครัว

จนถึงขณะนี้ แนวทางแก้ปัญหาจากหน่วยงานรัฐในลักษณะตั้งรับและถูกปัญหากระทำเป็นครั้งๆ ไปแบบไฟไหม้ฟาง โดยไม่ได้คิดการณ์ใหญ่อย่างเป็นระบบและระดมความร่วมมือให้เป็น “วาระแห่งชาติ” ดูเหมือนจะยังไม่สามารถคลายความวิตกต่อปัญหาวิกฤตวัยรุ่นลงไปได้ ซึ่งแม้แต่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในหลวงของเรา ยังตรัสแสดงความห่วงใยต่อปัญหาเยาวชนในกระแสพระราชดำรัสเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2547 ที่ผ่านมา

แน่นอนว่า โรคไร้พรหมแดนเหล่านี้จะยังคงถูกปลุกปั่นให้ทวีความรุนแรงด้วยผลตอบแทนด้านเงินตราและวัฒนธรรมครอบงำผ่านกลไกของสื่อสารมวลชน การตลาด การโฆษณาและธุรกิจการค้าที่รู้ว่าผู้บริโภคที่อ่อนแอที่สุดของตัวคือเยาวชน และตราบดที่หน่วยสังคมที่ใกล้ชิดเยาวชนที่สุดอย่างครอบครัว โรงเรียน ยังไม่สามารถคิดถึงทางออกอะไรได้มากไปกว่าการใช้มาตรการควบคุม บังคับ หักหาญเอา กับมนุษย์ที่ด้อยกว่าทั้งทางร่างกาย จิตใจ และวุฒิภาวะที่เรียกกันว่าวัยรุ่น เมื่อนั้นสังคมนั้นที่ว่า “ที่ใดมีการควบคุม ที่ใดมีการใช้อำนาจ ที่นั่นจะมีการต่อต้าน” ก็คงเป็นจริงเสมอ

ครอบครัว-โรงเรียน-สื่อ ใก้กับไซไหนเกิดก่อนกัน?

รองลงมาจากครอบครัวแล้ว โรงเรียนก็เป็นจำเลยนิรันดร์ในปัญหาเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะเมื่อโรงเรียนมีฐานะเป็นหน่วยสังคมที่ทำหน้าที่ให้การศึกษแก่เยาวชนของชาติอย่างเป็นทางการ นับตั้งแต่ที่มีกฎหมายการศึกษาภาคบังคับเป็นต้นมา แม้จนเมื่อกระแสปฏิรูปการศึกษาครั้งใหม่เกิดขึ้นภายหลังปี 2540 เรื่อยมา ครอบครัวและสังคมทั่วไป ก็ยังคงคาดหวังว่าอนาคตการขัดเกลาลูกหลานให้เป็นคนเก่ง-ดี-มีความสุข ที่ฝากไว้แก่โรงเรียน จะยังได้ผลดีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งที่ในความเป็นจริง โรงเรียนได้กลายเป็น

children around the world that use the internet will receive sexually seduced e-mails. This research has proposed a solution to prevent youths from accessing inappropriate web sites by suggesting that parents to find ways for children to use the same e-mail addresses as their parents or families, including researching the names of web sites regularly accessed by children at the portal web of Microsoft. The Mental Health Department of Thailand's Ministry of Public Health established The Center for Preventing and Solving Problem of Computer Game and Internet Addicted Children by focusing on families and children to enter into the training sessions at the same time e.g. Family Camp.

At present, inactive and passive problem solving directions of public sector agencies without thinking big systematically and fostering cooperation as “national agenda” seem unable to relieve the worry related with teenage crisis. Even His Majesty the King delivered his speech expressing his concern toward teenage problem on December 4, 2004.

Certainly, this borderless disease will be stimulated to be more burning by monetary returns and overwhelming culture through the mechanism of mass media, marketing, advertising and business which know that the weakest consumer is youth. As long as the most intimate social unit to youths like family and school cannot find a better solution than using measures to control and force those people who are inferior in physical, mental and maturity, called teenagers, the truth that “Wherever there are control and authority, there will be resistance” will always be true.

FAMILY-SCHOOL-MEDIA...“HENS AND EGGS” ...WHICH ONE COMES FIRST?

Second to family, school is a permanent defendant in child and youth problem, especially when school is a social unit formally educating the country's youths since the compulsory education law has come into effect. Even with the new educational reform in 1997, families and society still expect that the future in refining their children to be proficient, good and happy pinned with schools will be more efficient, though actually schools have become a kind of manufacturing industry with fixed standards, unable to have access to specific learning or deepening into problems of any specific youth.

However, when the society expects that school is the one with major roles in the procedures of refining youths, schools and related agencies began to specify “Nine Ministerial Regulations” to enforce and control youth behaviors, focusing on dressing and manners in the public. This includes extensive discussion concern-

ing teaching about sex education, without forgetting to add the word “appropriate”. Several schools have started to keep their eyes on their students. Youths have been classified by narrow point of view to only good children or normal ones i.e. no problem found yet, risky ones i.e. teachers must closely take care to prevent, and problematic ones i.e. those who spend their lives in problems e.g. sex, drugs, pregnancy. The latest one is the brochure issued by the Council of Women of Thailand introducing how teenage girls can preserve their virginity with 6 iron rules for 7-12 year-old girls e.g. not to go out alone with friends of same or different sex with male behaviors.

Just this, we can see the same old scratches in the wrong place, starting from thinking all by adults and the powerful, not from mutual thinking and setting up by youths themselves. We can listen to Thai youths in the 1st academic conference on “Sex Education for Youths” organized by PATH, a non-government organization on AIDS, sex education and sex health of youths at the end of last year.

Proposals from a lot of youths participating in the conference had wild reactions to the nine ministerial regulations. They request adults and youths to equally cooperate and create other options apart from the 9 controls. Those options include 1) making schools livable and create learning in places where children like to run from schools to, 2) creating alternative and exciting activities, organizing learning for youths to see the tangible impact both good and bad from gambling, drug taking, inappropriate sexual behavior, as well as creating disciplines for youths to understand suitable boundary which will not harm them and others, 3) promoting understanding about rights and responsibility about sex, as well as creating conscience in adults not to violate an buy sex services from youths, 4) ask adults in schools, at home and in society to be models of what they want youths to be, 5) punishment must be in parallel with learning creation and children rights must be protected even though they are in control areas, 6) promoting youths to respect sexual rights and have appropriate expression, including having safe sexual relations with readiness ideas and consequences, 7) organizing the learning system of thinking-analyzing-distinguishing e.g. knowing how to assess the impact of drinking alcoholic drinks, drug using, 8) with this kind of education, it must be believed that youths have potential and pay respect to their rights to live their lives according to their potential without using control and enforcement, 9) promoting positive image

อุตสาหกรรมการผลิตแบบหนึ่งซึ่งมีมาตรฐานตายตัวอย่างหนึ่ง ไม่สามารถเข้าถึงการเรียนรู้เฉพาะหรือเจาะลึกปัญหาของเยาวชนคนใดคนหนึ่งได้

แต่เมื่อสังคมคาดหวังว่า โรงเรียนคือผู้มีบทบาทหลักในกระบวนการกล่อมเกลาเยาวชน โรงเรียนและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องก็ลุกขึ้นกำหนด “กฎกระทรวง 9 ข้อ” เพื่อใช้บังคับควบคุมความประพฤติของเยาวชน ซึ่งเน้นไปในด้านการแต่งกายและกติกามารยาทในที่สาธารณะ รวมถึงการถกเถียงกันอย่างกว้างขวางถึงการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษา โดยไม่ลืมหูลืมตาว่า “ที่เหมาะสม” ในโรงเรียนหลายแห่งเริ่มจับตาเข้มงวดกับเยาวชนในโรงเรียน โดยแบ่งเยาวชนด้วยกระบวนทัศน์แคบๆ แต่เพียงเด็กดีหรือเด็กปรกติ คือยังไม่พบปัญหา เด็กกลุ่มเสี่ยง หมายถึงครูต้องเริ่มดูแลใกล้ชิดเพื่อป้องกันกับเด็กมีปัญหา หมายถึงเยาวชนที่ใช้ชีวิตอย่างมีปัญหา เช่น เรื่องเพศ ยาเสพติด ท้อง เป็นต้น และล่าสุด สภาสตรีแห่งชาติก็ออกมาเผยแพร่แผ่นพับแนะนำวิธีการที่วัยรุ่นจะ “รักษาสงวนตัว” ด้วยกฎเหล็ก 6 ประการสำหรับเด็กผู้หญิงอายุ 7-12 ขวบ เช่น ห้ามไปไหนมาไหนกับเพื่อนต่างเพศหรือเพศเดียวกันที่มีพฤติกรรมเป็นชายสองต่อสอง

เพียงเท่านี้ เราอาจเห็นถึงอาการที่ไม่ถูกต้องที่ต้นแบบเดิมๆ ที่เริ่มต้นจากการคิดโดยลำพังผู้ใหญ่และผู้มีอำนาจ แต่ทำให้เกิดจากการมีส่วนร่วมคิดร่วมกำหนดจากตัวเยาวชนเองไม่ หรือเราจะลองฟังเสียงจากเยาวชนในเวทีประชุมวิชาการว่าด้วย “เพศศึกษาเพื่อเยาวชน” ครั้งที่ 1 ที่จัดโดยองค์การแพธ (PATH) องค์การพัฒนาเอกชนที่ดำเนินงานด้านเอ็ดส์ เพศศึกษาและสุขภาพทางเพศของเยาวชนเมื่อปลายปีที่ผ่านมาดูบ้าง

ข้อเสนอจากเยาวชนจำนวนมากที่เข้าร่วมเวที มีปฏิกริยาต่อกฎกระทรวง 9 ข้ออย่างดุเดือดเผ็ดร้อน โดยเรียกร้องให้ผู้ใหญ่และเยาวชนร่วมมือกันอย่างเสมอภาค และสร้างทางเลือกอื่นนอกเหนือไปจากการควบคุม 9 ข้อเช่นกัน คือ 1) ทำโรงเรียนให้น่าอยู่และสร้างการเรียนรู้ในสถานที่ที่เด็กชอบหนีไปเที่ยว 2) สร้างทางเลือกในกิจกรรมที่เร้าใจเยาวชน จัดการเรียนรู้ให้เยาวชนเห็นผลกระทบที่เป็นรูปธรรมทั้งดีและร้ายของการพนัน การเสพยา พฤติกรรมเพศที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งสร้างวินัยให้เยาวชนเข้าใจขอบเขตที่เหมาะสมที่ไม่เป็นผลร้ายแก่ตัวเองและผู้อื่น 3) ส่งเสริมความเข้าใจเรื่องสิทธิและความรับผิดชอบทางเพศแก่เยาวชน รวมทั้งสร้างจิตสำนึกให้ผู้ใหญ่ไม่ละเมิดและซื้อบริการทางเพศจากเยาวชน 4) ขอให้ผู้ใหญ่ทั้งในโรงเรียน ในบ้าน และในสังคม เป็นแบบอย่างในสิ่งที่ผู้ใหญ่ต้องการให้เยาวชนเป็น 5) การลงโทษต้องควบคู่ไปกับการสร้างการเรียนรู้ และเยาวชนต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิ แม้จะอยู่ในพื้นที่ที่ถูกควบคุม 6) ส่งเสริมเยาวชน

รวมถึงการถกเถียงกัน
อย่างกว้างขวางถึงการเรียน
การสอนวิชาเพศศึกษา
โดยไม่ลืมต่อท้ายคำว่า
“ที่เหมาะสม” ในโรงเรียน
หลายแห่งเริ่มจับตาเข้มงวด
กับเยาวชนในโรงเรียน

This includes extensive
discussion concerning
teaching about sex
education, without
forgetting to add the
word “appropriate”.
Several schools have
started to keep their
eyes on their students.

of youths and stop creating youth image as criminal to sell news.

At this point, **we may see a new defendant called “media”, which is a significant and influential mechanism in driving news and information.** And this is true because while children spend around 900-1,000 hours studying in schools, they spend 1,000-1,200 hours watching television. Parents are barely aware that their children have absorbed what content and values from stars, merchandise and programs they've been watching. And we will more stunned to know that total revenues from merchandise advertising of all TV channels are higher than the country's GNP. This is why all TV channels and radio programs secretly add advertising and avoid legal regulations to the extent of stuffing advertising every 5-10 minutes.

Therefore, youth problem, which is a major problem of every society, cannot be determined what the real cause is. It is “just like that”, which means it must be monitored and solved all through the life of society because we will have generation after generation of youths unendingly transferred with their messy behaviors. A major variable is the creation of “immunity” for our children together with the long-term and continuous investment of resources, money, and knowledge from both public and private sectors. This will enable teenagers in each generation to step across “stumbling block” in their lives to a normal development and to become a good citizen of society.

OPENING UP ALTERNATIVE, POSITIVE THINKING, LENDING HANDS

It is pleasing that at present many non-government organizations and research projects have focused on creating new knowledge in solving youth problem and creating learning activities for self development of youths e.g. research on family and youth of Thailand Research Fund, which can be accessed at <http://www.trf.or.th>, as well as other health promotion activities for youths in various projects of the Thai Health Promotion Foundation. In addition, many foundations of large private business also put prime concern on the promotion of youth development activities e.g. Cementhai Foundation of Siam Cement Group, Rak Baan Kerd of UCOM Group, Youth Care Foundation of University of Thai Chamber of Commerce.

If we get the access to home pages of non government organizations working on children and youths in Thailand, we will find that many web sites are directly made for teenagers, for consultation about sex education, friends, condom use, AIDS, body, suffering and psychological problem, positive activity news

ให้เคารพสิทธิทางเพศ และมีการแสดงออกที่เหมาะสมกับกาลเทศะ รวมทั้งส่งเสริมการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย มีความพร้อมทั้งทางความคิดและความรับผิดชอบต่อผลที่ตามมา 7) จัดการเรียนรู้แบบ ค-ว-ย ให้เยาวชนรู้จักคิด-วิเคราะห์-แยกแยะ เช่น รู้จักประเมินผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ การใช้จ่าย เป็นต้น 8) เมื่อให้การศึกษาแบบ ค-ว-ย แล้ว ต้องเชื่อมั่นว่าเยาวชนมีศักยภาพ และเคารพสิทธิให้เยาวชนใช้ชีวิตตามศักยภาพโดยไม่ใช้วิธีควบคุมบังคับ 9) ส่งเสริมภาพลักษณ์เชิงบวกของเยาวชน และเลิกสร้างภาพเยาวชนเป็นผู้ร้ายเพื่อขายข่าว

ถึงตรงนี้ เราคงได้เห็นจำเลยรายใหม่ที่เรียกว่า “สื่อ” ซึ่งเป็นกลไกขับเคลื่อนข่าวสารอย่างสำคัญและทรงอิทธิพลยิ่งในยุคปัจจุบัน ความจริงก็เป็นเช่นนั้น เพราะในขณะที่ได้เกิด ๆ ของเราใช้เวลาเรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียน ปีหนึ่ง 900-1,000 ชั่วโมง เด็ก ๆ ของเรากลับใช้เวลาดูโทรทัศน์ปีละ 1,000-1,200 ชั่วโมง โดยพ่อแม่แทบไม่รู้เลยว่า ลูกหลานของตัวซึ่มซับเอาสารและค่านิยมชนิดใดจากดารา ลินค้ำ และรายการที่เสฟเข้าไป และเราคงจะตกใจมากยิ่งขึ้นถ้าได้รู้ว่า รายได้จากโฆษณาสินค้าในโทรทัศน์ทุกช่องรวมกันนั้นมีมูลค่ามหาศาลเกินกว่ารายได้ประชาชาติของประเทศเสียด้วยซ้ำ ฉะนั้นแหละที่โทรทัศน์ทุกช่องและรายการวิทยุทั้งหลาย จึงลักลอบเพิ่มเวลาโฆษณาสินค้า หลีกเลียงข้อกำหนดทางกฎหมาย จนเรียกได้ว่าเป็นการยึดยึดโฆษณาทุก ๆ ช่วง 5-10 นาที

เหตุดังนั้น ปัญหาเยาวชนที่กำลังเป็นปัญหาใหญ่ของทุกสังคม จึงเป็นปัญหาที่พื้หนงซึ่ต้นสายปลายเหตุแบบไปกับโซ่อันไหนเกิดก่อนกัน ไม่ได้ หากแต่เป็นปัญหาที่มัน “เป็นเช่นนั้น” คือต้องติดตามดูแลแก้ไขตลอดชั่วชีวิตของสังคม เพราะเราก็จะมีเยาวชนรุ่นแล้วรุ่นเล่าที่ส่งต่อพฤติกรรมรุ่น ๆ ของวัยรุ่นอย่างไม่สิ้นสุด โดยมีตัวแปรสำคัญอยู่ที่ การสร้าง “ภูมิคุ้มกัน” แก่ลูกหลานในครอบครัว พร้อม ๆ กับการลงทุนทั้งทางทรัพยากร เงิน และความรู้ จากภาครัฐและเอกชน อย่างต่อเนื่องยาวนาน ก็คงพอจะช่วยให้วัยรุ่นแต่ละรุ่นสามารถก้าวข้าม “จุดสะดุด” ในช่วงหนึ่งของชีวิต ไปสู่พัฒนาการตามปกติและเป็นพลเมืองดีของสังคมต่อไปได้

เปิดทางเลือก คิดทางบวก ร่วมด้วยช่วยกัน

น่ายินดีที่ปัจจุบัน มีองค์กรพัฒนาเอกชน รวมถึงโครงการวิจัยจำนวนมาก หันมาเฟื่องถึงถึงการสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ในการแก้ปัญหาเยาวชน และสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ให้เยาวชนได้พัฒนาตนเอง อาทิ ชูตงานวิจัยเกี่ยวกับครอบครัวและเยาวชน หลากหลายประเด็นของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งสามารถเข้าไปหาข้อมูลได้ที่ <http://www.trf.or.th> หรือกิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ

เยาวชนในโครงการต่างๆ ของสำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) นอกจากนี้ยังมีมูลนิธิของธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่หลายแห่งให้ความสำคัญแก่การส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาเยาวชน เช่น มูลนิธิซิเมนต์ไทยของเครือบริษัทปูนซิเมนต์ไทย มูลนิธิริษัทบ้านเกิดของกลุ่มบริษัทยูคอม มูลนิธิห่วงใยเยาวชนของมหาวิทยาลัยหอการค้า เป็นต้น

และหากลองเข้าไปในโฮมเพจขององค์กรเอกชนที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนในไทย จะพบว่าเว็บไซต์ที่จัดทำขึ้นเพื่อวัยรุ่นโดยตรงจำนวนมาก ทั้งในเชิงให้คำปรึกษาเรื่องเพศศึกษา เพื่อน การใช้ถุงยางอนามัย ความรู้เรื่องเอดส์ ร่างกาย การตั้งครรรภ์ การตอบปัญหา ความทุกข์และปัญหาด้านจิตวิทยา ข่าวสารกิจกรรมเชิงบวกที่เป็นประโยชน์แก่เยาวชน ฯลฯ ในจำนวนนี้ยังได้พบเว็บไซต์ของกลุ่มเยาวชนมหาวิทยาลัยที่รวมตัวกันหลายสถาบัน ชื่อ www.deksiam.com ที่มีการเชื่อมโยงกลุ่มเยาวชนที่ทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์จากทุกภาคทั่วประเทศ ซึ่งมีรายชื่อนับ 1,000 กลุ่มอยู่ในหน้า “ชุมชนเยาวชน” ใครที่ได้เข้าไปเยี่ยมชมเว็บไซต์นี้ อาจไม่ยากเชื่ออีกเลยว่าเยาวชนคือตัวปัญหา หรือจะลองเข้าไปที่ www.jitjai.com ของสมาคมสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย www.icamtalk.com ของสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น ซึ่งมีฮอตไลน์คล้ายเคเรียดให้วัยรุ่นด้วยที่ 0-2354-8300 www.clinicrak.com ของกลุ่มหมอเวชศาสตร์ครอบครัว www.wow-cool.com ของมหาวิทยาลัยหอการค้า www.teenpath.net ขององค์การแพช ซึ่งจัดโครงการเพศศึกษาสัญจรไปยังโรงเรียนด้วย ทั้งหมดของเว็บไซต์เหล่านี้มีการเปิดพื้นที่ให้เยาวชนปรึกษาปัญหา ตั้งกระทู้หรือแสดงความคิดเห็นต่อสถานการณ์และข่าวสารเกี่ยวกับวัยรุ่น อันจะยืนยันความเข้าใจให้เราได้ว่า “วัยรุ่นต้องการที่ปรึกษา” และนี่อาจเป็นกุญแจไขปัญหาที่อยู่ตรงปลายจมูกเราเอง หมายความว่า หากพ่อแม่ พี่น้อง ครู เพื่อน หรือผู้ใกล้ชิดวัยรุ่น สามารถให้คำปรึกษา รับฟัง หรือให้คำแนะนำแก่วัยรุ่นในช่วงเวลาแห่งความมืดมนต์ของเขา หรือชักชวนเขาไปสู่กิจกรรมสร้างสรรค์เขาก็อาจก้าวข้ามปัญหานั้นๆ ไปได้โดยง่ายตายหรืออย่างเป็นธรรมชาติ และเราอาจไม่เชื่อเลยว่า เพียงแค่คำพูด “โดนใจ” ไม่กี่คำ วัยรุ่นบางคนก็กลับสู่ทิศทางที่ดีงามได้

ทางเลือกใหม่ในการแก้ปัญหาเยาวชนจึงเริ่มต้นจากการเปิดใจและคิดทางบวก คือ เชื้อในศักยภาพและธรรมชาติด้านดีของเยาวชนแทนที่การชี้นิ้วชี้จุดไปที่ปัญหาของเขา เราเพียงแต่ทำความเข้าใจและเสนอทางเลือกใหม่ๆ ให้เขาได้ทำกิจกรรม ปลดปล่อยพลังกำลังตามวัยและทำประโยชน์เพื่อคนอื่น อันจะทำให้เขาเลิกหมกมุ่นกับตัวเองรดน้ำพรวนดินส่งเสริมในส่วนที่เป็นศักยภาพและความต้องการของเขาให้งอกงาม รวมถึงการสร้างและขยาย “พื้นที่ดีๆ” ในสังคมให้มากขึ้น อาทิ แหล่งเรียนรู้ประเภทต่างๆ เช่น พิพิธภัณฑ์ทันสมัย

beneficial to youths, etc. Among these web sites are those of university youth groups gathering from many universities named www.deksiam.com, with connection of youths working in public service activities from all regions of Thailand. The list amounts to 1,000 groups in the page “youth community”. Anyone who visits this web site will never believe that youths are problems. Or try visiting www.jitjai.com of the Mental Health Association of Thailand, www.icamtalk.com of Children and Adolescent Mental Health Institute with Hotline for stress relief of youth at tel. 0-2354-8300, www.clinicrak.com of Family Medicine Doctors, www.wow-cool.com of University of the Thai Chamber of Commerce www.teenpath.net of PATH which organizes sex education visits to schools. These web sites have opened up space for youths to consult, pose their questions or express their opinions towards situations and information concerning teenagers, which will confirm the understanding that “Teenagers need a counselor.” This may be a key to a solution under our eyes. This means that if parents, sisters, brothers, teachers, friends or those close to them can provide them with consultation, listen to them or suggest them in the midst of their darkness or persuade them to creative activities. They can then step across disturbing problems easily or naturally. And we cannot believe that just a few “moving words” can turn teenagers to a good direction.

A new alternative in solving youth problem should start with opening up the mind and positive thinking. That means to believe in the potential and good nature of youths instead of pointing our fingers at their problems. We only understand and propose new alternatives for them to do some activities, release their energy and do something good for other people. This will make them stop being occupied with themselves. We should nourish and promote their potential and their needs, as well as creating and expanding more “good space” in the society e.g. various learning sources such as modern museum, creative entertainment, public park, teenager meeting point. This should include allocate specific areas for teenagers to release their power and express themselves. For example, Japan closes Harajuku Street on Sunday for HIP children to explode their energy, compete in music, fashion and racing car in the area. This should differ from the making of Thai Knowledge Park (T.K. Park) initiated by the Ministry of Education on the 6th floor of Central World Plaza in Bangkok, which is still the top-down idea with a focus on academic learning.

Positive youth development was rooted from the attempt during the 30 years when the US was faced

with such a high rate of crime and teenager problems that budget was allocated to do large diversified research and development youth projects to find out factors, lessons and conditions for desirable youths. The consequence of this is the creation of Positive Youth Development Concept with a conclusion that desirable youths are those with skills in making relationship with others, selection of friends, ability to control oneself, disciplines, ability to solve problems and analyze, realizing the values and satisfaction in learning, with maturity in reducing risky behavior to their healthy conditions.

It is interesting that this positive strategy has put a focus on making teenagers have opportunities and receive acceptance from individuals and communities, whilst promoting relationship with adults, friends, and peers. This includes the access to services and supporting system favorable to youth development, which is in accord with proposals of Thai youths in the abovementioned seminar.

FROM “PROBLEMS” TO “FUTURE”

In fact, we have youths who gather to do something good for society more than other societies. At present, a non government organization is preparing “a map” of youth activity groups nationwide for dissemination to society. The objective is to inspire hope and mental strength to society. This is evidence that youths have positive potential and are important resources to the country. It is believed that the presentation of this information will be “good news” and will help other youths see examples and alternatives and be inspired to have positive development. This also enables youth groups who do good things to society to get connected as a network of strong youths and create new values in being “new generation caring for society” who is “cool”. The map is made by youths who also collected information, of which progress can be monitored at Sprout Institute (Ton Kla Institute) of Social Management College.

There are several other projects initiated for youths which cannot be all mentioned here, whether it be created by adults for children, grown-up children for younger ones or by children themselves. Primary information can be accessed at www.deksiam.com as earlier mentioned. It can be seen that a host of activities that can be applied or supported to create the same thing in schools, educational institutions or even in observation centers. Study tours can be organized to visit these youth activities e.g. Rak Khao Chamao Youth Group (in Rayong Province) granted the Green Global Award from PTT last year, Kub Fai Group

มทรสพสร้างสรรค์ สวนสาธารณะ แหล่งนัดพบของวัยรุ่น ตลอดจนการจัดสรรพื้นที่เฉพาะ ที่จะให้วัยรุ่นได้ระบายพลังและการแสดงออก เช่นที่ประเทศไทยมีการปิดถนนหาญทุกวันอาทิตย์ ให้เด็กฮิปเด็กแนวทั้งหลายได้ระเบิดความมัน ประชันดนตรี แฟชั่นและรถซิ่งกันในอาณาบริเวณอย่างเต็มที่ เป็นต้น ซึ่งน่าจะแตกต่างจากการทำอุทยานการเรียนรู้ หรือ T.K. Park (Thai knowledge park) ที่ริเริ่มโดยกระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นที่ชั้น 6 เซ็นทรัลเวิลด์พลาซ่า กรุงเทพฯ ซึ่งมุ่งให้การเรียนรู้ด้านนันทนาการ

แนวคิดการแก้ปัญหาเยาวชนแบบเน้นด้านบวก หรือ Positive Youth Development นี้มีที่มาจากความพยายามในช่วง 30 ปี ที่อเมริกาเผชิญปัญหาอาชญากรรมและปัญหาวัยรุ่นค่อนข้างสูง จนเกิดการจัดสรรงบประมาณแก่การทำโครงการวิจัยและการพัฒนาเยาวชนขนาดใหญ่ หลากหลาย เพื่อค้นหาปัจจัย บทเรียน และเงื่อนไขการเกิดเยาวชนที่พึงปรารถนา ผลการดำเนินการนี้ก่อให้เกิดแนวคิด Positive Youth Development ได้ผลสรุปว่าเยาวชนที่พึงประสงค์คือ มีทักษะในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น การเลือกคบเพื่อน มีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีวินัย พึ่งตนเอง แก้ปัญหาและคิดวิเคราะห์ที่ได้ เห็นคุณค่าและเกิดฉันทะต่อการเรียนรู้ มีวุฒิภาวะในการลดพฤติกรรมเสี่ยงที่มีผลร้ายต่อสุขภาพ

น่าสนใจว่ากลยุทธ์เชิงบวกในแนวคิดนี้ ให้ความสำคัญกับการทำให้วัยรุ่นได้รับโอกาสและการยอมรับจากบุคคล ชุมชน และส่งเสริมความผูกพันต่อผู้ใหญ่ เพื่อน รุ่นพี่รุ่นน้อง กับการทำให้วัยรุ่นได้เข้าถึงบริการและระบบสนับสนุนที่เอื้อต่อการพัฒนาเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอจากเยาวชนไทยในเวทีสัมมนาที่กล่าวถึงข้างต้น

จาก “ปัญหา” สู่ “อนาคต”

ความจริง เรามีเยาวชนที่รวมกลุ่มกันทำประโยชน์เพื่อสังคม อยู่จำนวนมากมหาศาลกว่าสังคมใด ซึ่งเวลานี้มีองค์กรเอกชนแห่งหนึ่ง กำลังรวบรวมจัดทำ “แผนที่” กลุ่มกิจกรรมเยาวชนทั่วประเทศ เพื่อใช้เผยแพร่สู่สังคมวงกว้าง โดยมีจุดประสงค์จะจุดประกายความหวัง และปล้ำใจแก่สังคม เป็นตัวอย่างเชิงประจักษ์ว่า เยาวชนมีศักยภาพด้านบวกและเป็นทรัพยากรสำคัญของบ้านเมือง โดยเชื่อว่า การนำเสนอข้อมูลเหล่านี้เป็น “ข่าวดี” จะช่วยให้เยาวชนทั่วไปได้มองเห็นแบบอย่าง ทางเลือก และเกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองแบบอย่าง บ้าง ตลอดจนเพื่อให้เยาวชนกลุ่มที่ทำประโยชน์เพื่อสังคม ได้เชื่อมโยงเครือข่ายขึ้นเป็นขบวนเยาวชนที่เข้มแข็ง สร้างค่านิยมใหม่ในการเป็น “คนรุ่นใหม่ใส่ใจสังคม” ที่เป็นแล้ว “เท่” โดยแผนที่นี้มีกลุ่มเยาวชนเองเป็นผู้เก็บข้อมูลและจัดทำ ซึ่งจะติดตามความคืบหน้าได้จากสถาบันต้นกล้า ของวิทยาลัยการจัดการทางสังคม (วจส.)

ยังมีโครงการริเริ่มเพื่อเยาวชนอีกหลากหลายมากมายที่อ้างอิงไม่หมดในที่นี้ ทั้งที่ผู้ใหญ่ทำเพื่อเด็ก กับที่เด็กโตทำให้เด็กเล็กหรือเด็กๆ ทำกันเอง ซึ่งอาจเข้าไปค้นหาข้อมูลเบื้องต้นได้จาก www.deksiam.com ตามที่กล่าวถึงไปแล้ว จะเห็นได้ว่ามีกิจกรรมมหากาฬที่สามารถนำมาปรับใช้หรือสนับสนุนให้เกิดกลุ่มเช่นนี้ขึ้นในโรงเรียน สถานศึกษา หรือแม้แต่ในสถานพินิจ หรืออาจจัดกิจกรรมทัศนศึกษาไปดูงานหรือเยี่ยมชมกลุ่มกิจกรรมเยาวชนเหล่านี้ อาทิ กลุ่มเยาวชนรักษ์เขาชะเมา (ระยอง) ซึ่งได้รับรางวัลลูกโลกสีเขียวจาก ปตท. ในปีที่ผ่านมา กลุ่มละครก๊อบไฟ (เชียงใหม่) ขบวนการตาสับประรด (กรุงเทพฯ) กลุ่มยายกัปปา (เพชรบุรี) กลุ่มทีนเองโมเดิร์น (กรุงเทพฯ) กลุ่มเด็กทานตะวัน (อุบลราชธานี) กลุ่มกระจกเงา (เชียงใหม่) เครือข่าย Youthnet ฯลฯ ซึ่งหากภาครัฐหรือภาคเอกชน ตลอดจนสื่อมวลชนมีวิสัยทัศน์ในเรื่องนี้ ก็อาจเพียงแต่สนับสนุนด้านงบประมาณหรือนำเอาเยาวชนคนดีเรื่องดีเหล่านี้ออกมาเผยแพร่สู่สังคม ซึ่งนับเป็นการลงทุนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับผลกระทบด้านบวกที่จะเกิดขึ้น

ใช้หรือไม่ ที่เราต่างปรารถนาที่จะเปลี่ยน “ปัญหา” ให้เป็น “อนาคต” ถ้าเช่นนั้น เราจะต้องมาสร้างความรู้และความเข้าใจใหม่ร่วมกันว่า คนอายุมากกว่าที่อาบน้ำร้อนมาก่อนนั้น ยังไม่เคยถูกแหวดล้อมด้วยปัญหาสังคมแบบใหม่อย่างที่คนอายุน้อยกว่าในปัจจุบันกำลังเผชิญ ซึ่งก็อาจไม่ได้หมายความว่า โลกที่เปลี่ยนแปลงหรือพฤติกรรมที่ไม่เคยเห็นคือความเลวร้ายเสมอไป ถ้าเราจะหันหน้าพูดคุยกันมากขึ้น ละวางอำนาจของผู้อาบน้ำร้อนมาก่อน โดยเริ่มต้นที่ครอบครัวและเครือญาติ คนอายุมากกว่าก็อาจจะได้เรียนรู้จากคนอายุน้อยกว่า ที่สำคัญคือ ควรเปลี่ยนการสื่อสารแบบ Your Message ที่มีลักษณะ 1) สั่ง คือบังคับให้กระทำ 2) สอน คือมองเด็กว่าโง่กว่า และ 3) บ่น คือพูดสารน้อยด้วยถ้อยคำจำนวนมาก ดังนั้น Your Message อันเป็นการพูดแบบต้องทำอย่างนั้นห้ามทำอย่างนี้ จึงมักให้ผลในทางตรงกันข้าม เพราะไปกระตุ้นสมองส่วนอยากของเด็กเสียแล้ว

ดังเช่นเสียงสะท้อนจากเยาวชนที่เข้าร่วมเวทีวิชาการ “เพศศึกษาเพื่อเยาวชน” ที่บอกว่า “จริงๆ แล้ว ผู้ใหญ่และเด็กไม่มีใครรู้มากกว่ากัน บางทีผู้ใหญ่ก็รู้อะไรมาผิดๆ และสั่งสอนเด็กจากความเคยชินผิดๆ” “ดีใจที่เยาวชนได้มารวมพลังกันส่งเสียงบอกผู้ใหญ่ว่าวัยรุ่นคือใคร ต้องการอะไร เยาวชนมีสิทธิที่จะคิด พูด และแสดงความคิดเห็น...อยากให้ผู้ใหญ่มองตัวเองบ้าง ไม่ใจแคบโทษแต่เด็ก ใจเด็กและฟังเด็กบ้าง” “รู้สึกดีมากที่ได้ยินว่า เด็กไม่ใช่ปัญหา แต่เด็กกำลังเผชิญปัญหา และผู้ใหญ่มีหน้าที่ต้องดูแลชีวิตเด็กวัยรุ่นให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่ทำร้ายตัวเองและผู้อื่น”

จะดีเพียงใด ถ้าเราช่วยกันเริ่มต้นตั้งแต่วันนี้!

(Chiang Mai Province), Ta Sapparat Movement (Bangkok), Yai Kab Ta Group (Phetchaburi), Teenage Modern Group (Bangkok), Than Tawan Group (Ubon Ratchathani Province), Krajok Ngao Group (Chiang Rai Province), Youthnet Network, etc. If public or private sectors and mass media have vision, they can provide budgetary support or publish the stories of these good youths to society, which is low-cost investment compared to their impact.

Don't we desire to change "problem" into "future"? If it is so, we must create new knowledge and understanding that the older persons with more experiences may not be surrounded by new social problems as those younger ones who are facing them right now. This may not mean that the changing world or unseen behavior is always bad. If we turn to one another and talk more, abandon the power of the more experienced by starting with families and relatives. The older may learn from the younger. More importantly, one should change the communication of Your Message with the following characters: 1) order i.e. force to do, 2) teach i.e. regard children as more stupid, and 3) complain i.e. talk a lot but with low substance. Therefore, Your Message which is the do as you preach usually sends the opposite effect because it stimulates the desire part of brain in children.

This is like the reflection from youths who joined the academic platform on "Sex Education for Youths" that said, "Actually, no adult and no child are no better in knowing. Sometimes, what adults know is wrong and they teach children from that wrong familiarity." "We're glad to see youths gather and tell adults who teenagers are, what they want. Youths have rights to think, speak and voice their opinions...We want adults to look back at themselves. They should not be narrow-minded and put the blame on children. They should trust and listen to children." "It's very good to hear that children are not problems but they're faced with problems...and adults have duties to take care of their lives to grow up and not hurt themselves and others."

How good is it if we can start today?